

[Handelsministeren]

ser, som nogle har været inde på. Der er det ikke nok at forudsætte, at alt går fredeligt; man må også se på den beskæftigelsesmæssige konsekvens af en forsyningskrise.

Jeg kan heller ikke give ret i de efter min mening lidt letsindige betragtninger, som flere af ordførerne har givet udtryk for vedrørende valutaproblematikken. Vi lægger ikke skjul på, at ved en kortsigtet vurdering er der nogle valutaudgifter ved at etablere et naturgasanlæg, og at det vil have negative virkninger på valutabalancen i det korte løb. Men der er ingen grund til at bagatellisere, hvad flere af ordførerne har gjort, de meget positive virkninger, det vil have på vores valutasiuation, at vi selv anvender nogle ressourcer, der findes i dansk undergrund. Det er jo åbenbart, at det at anvende ressourcer, der findes inden for vort eget valutaområde, vil have en gunstig virkning, i stedet for ikke at gøre det.

Så har man rejst det spørgsmål: ja men kunne man ikke opnå det samme ved at sælge det, vi har på dansk grund, til udlandet, få valutaindtjening ved det og bruge noget af den valuta eller al den valuta til køb af energi? Der er det, man skal tage i betragtning, at gassen pr. kalorie er billigere end olien til opvarmningsformål. Det vil sige, at vi altså får en større effekt af gassen, hvis vi bruger den til opvarmningsformål, i forhold til det, olien koster til det samme formål.

Dernæst – og det er det, der måske er lidt vanskeligt helt at få fat i – vil det være af afgørende betydning også valutarisk, at Danmark selv som et aktiv ejer ledningen fra boreplatformene ind til vort land og derefter de videre ledninger. Hvis man kan købe gassen ab platform ude i Nordsøen, så vil man også kunne lave en aftale – og det er det, vi skal forhandle med DUC om – om at den prisregulering, der skal finde sted indtil år 2000, kun skal vedrøre gassen ab platform, mens den ikke skal regulere den del af gasprisen, man ellers skulle have betalt, hvis gassen var leveret ind til kysten. Det vil sige, at man får fortjenesten, hvis olie- og gaspriserne stiger, selvfølgelig navnlig hvis de stiger mere end det almene prisniveau, hvad der er særdeles sandsynligt.

Jeg ved godt, at man ikke kan sige noget præcist om, hvordan olieprisen vil bevæge sig i forhold til det almindelige prisniveau, men langt det mest sandsynlige er, at den vil

bevæge sig stærkere opad end det almindelige prisniveau, al den stund alle eksperter er af den opfattelse, at omkring 1985 vil efterspørgslen stærkt overstige udbuddet af olie. Man regner med, at der vil blive særdeles knaphed omkring år 2000, og så vil knapheden selvfølgelig i sig selv bevirke, at prisen på den energikilde vil stige.

Jeg er godt klar over, at hvis man får pres på udviklingen af alternative energikilder, så kan det medføre, at efterspørgslen efter olie stiger mindre, end den ellers ville gøre. Men netop fordi de alternative energikilder ikke er udviklet teknologisk i det omfang, man kunne ønske det, på denne side af år 2000, så vil det mest sandsynlige være, at olieprisen vil stige betydelig kraftigere end andre priser op til år 2000. Derfor er det meget vigtigt, når vi skal udregne modværdien af gassen i oliepriser, at vi har en del af olieprisen i vores transmissionsnet.

Jeg er villig til at forsøge opstillet, sådan som hr. John Winther ønsker det, alternative løsningsmodeller. Som hr. John Winther vil kunne forstå, og også hr. Karlskov Jensen, har jeg ikke en overdreven optimistisk forventning om, at disse alternative løsningsmodeller vil være at foretrække, men vi er naturligvis parate til at opstille de modeller, som man kan definere, og måske gøre det i energiudvalget.

Så har der været to modsatte vurderinger af det, jeg har udtalt om kernekraft, men jeg har opfattet det sådan, at vi slet ikke i dag skal drøfte kernekraft, og derfor vil jeg afstå fra at kommentere disse modsatte kommentarer. Det er vel for så vidt ikke overraskende, at nogle synes, at vi er lidt for positive over for kernekraften, og andre, at vi er for negative. Det, jeg har givet udtryk for i dag, er ikke noget nyt, og derfor finder jeg ingen grund til at gå videre i drøftelsen af dette spørgsmål under det punkt på dagsordenen, som behandles her i dag.

Jeg finder det heller ikke nyttigt – det siger jeg til den kommunistiske ordfører og venstresocialistordføreren – at gå dybere ind i de historiske forhold vedrørende den aftale, der er med A. P. Møller. Det har jo ikke meget konstruktivt, formål at drøfte sådanne historiske ting. Vi kender godt de kritiske synspunkter, man anlægger, men vi må bare sige, at det løb er kørt. Nu gælder det om, hvordan man udnytter den eksisterende afta-